

Pepe Escobar: Pokusy a omyly kolektivního Západu

infokuryr.cz/n/2023/02/06/pepe-escobar-pokusy-a-omyly-kolektivniho-zapadu

kuryr

6. února 2023

Pohodlně se usad'te a užijte si závod na dno Velkého kaňonu. Jedinou otázkou je, kdo se tam dostane dřív: EU, NATO, nebo obojí.

Lze si představit, že se v sídle ruského generálního štábu odehrávají nejrůznější zábavné hry, protože impérium a NATO doslova šílí. S jakým šíleným kouskem přijdou příště – kromě třetí světové války?

Zde je nádherný popis dementia praecox NATO. Zatím selhalo všechno, od „ochromujících sankcí“ po nejrůznější wunderwaffen, zatímco celý globální Jih žasne nad výkony Wagnerovy PMC – nyní v konfiguraci špičkového městského bojového stroje planety.

Hlásná trouba CIA Washington Post náležitě zveřejnil, jak si Washington opět dal k snídani, obědu i večeri játrovou klobásu kancléře Scholze. S nápadem přišel ministr zahraničí Tony Blinken: oznamme, že v mlhavé, blíže nespecifikované budoucnosti dodáme Ukrajině M1 Abrams, čímž Scholzovi poskytneme krytí, aby Leopardy poslal na Ukrajinu hned.

Nemilujete německou suverenitu v akci?

Každý vojenský analytik s IQ vyšším než pokojová teplota ví, že všechny tyto Leopardy budou řádně spáleny – nebo ještě lépe, budou zajaty a rozřezány ruskými vojenskými specialisty.

Takže to, co bude následovat, je další z vektorů – zatím velmi úspěšného – americko-neuvolněného německého deindustrializačního raketového systému: Američané vtrhnou do německého průmyslového vojenského komplexu se svým „v mnohem vylepšeným“ Abramsem – který možná dorazí v roce 2024, kdy už bude existovat jen zbytková Ukrajina, nebo nedorazí vůbec. Není tedy třeba, aby se Abramsy osvědčily ve skutečném boji – jako v zajetí a/nebo spálení.

Ve Washingtonu se začalo proslýchat, že americká „strategie“ na Ukrajině – podrobně popsaná v nekonečných zprávách think tanků – musí být upravena. Už nejde o to „porazit Rusko“, ale poskytnout Kyjevu prostředky, které by Rusko „zastřáshly“. Ruskému generálnímu štábu se musí třást boty.

V reálném životě zatím téměř každý možný scénář, který se ve Washingtonu a Bruselu odehrává, končí tím, že se NATO jako obří obrněná verze Wile E. Coyota řítí do hlubin Grand Canyonu. A to i v případě, že tolik opěvovaná ruská ofenziva „Velkého šípu“ začne za několik dní či týdnů, nebo nezačne vůbec.

Ruský generální štáb pravděpodobně již dávno dospěl k závěru, že nemá smysl Ukrajinu během několika hodin proměnit v trosky – což by se jim snadno podařilo. Proto ten pověstný přístup mincovního stroje – nenabízí NATO žádné záminky k „eskalaci“ (kterou stejně pokračují, jak s oblibou papouškuje Jens „Válka je mír“ Stoltenberg).

Vtip je v tom, že eskalační nadsázka NATO je, jak už to tak bývá, do jisté míry řízena ruským generálním štábem, který vždy kalkuluje, které optimální manévry spotřebují vojenskou techniku NATO rychleji. Říkejme tomu ruská verze oblíbeného axiomu „žába ve vařícím hrnci si neuvědomí, že se vaří, dokud nekvákne“.

Útok na Rusko-Čína-Irán

Naprosté zoufalství nyní názorně přerůstá v útoky na Írán. Rusko i Čína mají Írán jako svého klíčového spojence v západní Asii pro celý složitý proces integrace Eurasie; strategická partnerství propojují tuto trojici.

Takže útok na ministerstvo obrany v Isfahánu pomocí bezpilotních letounů – naprostý propadák – a bombardování konvoje s humanitární pomocí IRGC, který projížděl z Iráku do Sýrie, je vážnou provokací koordinovanou USA a Izraelem.

V podstatě se jedná také o útoky proti Rusku a Číně. Izrael nemůže bez souhlasu USA zvednout ruku ani nohu. Íránské zpravodajské služby mohou být schopny zjistit, jak straussovská neokonzervativní a neoliberálně-konzervativní klika, která řídí zahraniční politiku USA, tyto útoky, které samozřejmě přímo souvisejí se zoufalstvím NATO na Ukrajině, povolila, ne-li nařídila.

Když máte pochybnosti, stačí se vrátit ke Zbigovi „Velké šachovnici“ Brzezinskému: „Potenciálně nejnebezpečnějším scénářem by byla velká koalice Číny, Ruska a možná i Íránu, „antihegemonistická“ koalice, kterou by nespojovala ideologie, ale současné stížnosti. Svým rozsahem a působností by připomínala výzvu, kterou kdysi představoval čínsko-sovětský blok.“

A zrcadlově k Ukrajině/Rusku je tu samozřejmě Tchaj-wan/Čína.

Jak obšírně vysvětlil stratég Credit Suisse Zoltan Pozsar, pokud Tchaj-wan vyrábí čipy pro americké rakety, které Washington posílá na Tchaj-wan pro jeho „sebeobranu“, ale Tchaj-wan musí počkat, protože rakety jsou potřeba na Ukrajině, nebo čipy nemohou být dodány do USA kvůli možné námořní a letecké blokádě ze strany Číny, Američané budou operačně špatně vybaveni pro podporu své války na dvou frontách proti rovnocenným konkurentům Rusku a Číně.

Sbohem Pax Americana. Právě strach, vlastně paranoia, ze zničeného Tchaj-wanu – a zničení by v každém případě vyprovokovali sami Američané – vedl strauskou neokonzervativní a neoliberálně-konzervativní kabalou k požadavku, aby jejich čipy byly vyrobeny v USA.

V oblasti energetiky Washington vsadil na to, že vzhledem k nízkým nákladům na energii v USA bude velká část deindustrializace Německa opět ku prospěchu Američanů. Jelikož jsou však ceny íránské, ruské a venezuelské ropy nižší než v USA, je možné, že se k hegemonovi mnoho produkce nepřesune: půjde do Číny.

Na dno Velkého kaňonu!

Společné prohlášení EU a NATO z 10. ledna názorně ukazuje, že EU není ničím jiným než PR odnoží NATO.

Tato společná mise NATO a EU spočívá v použití všech ekonomických, politických a vojenských prostředků k tomu, aby se „džungle“ vždy chovala podle „mezinárodního řádu založeného na pravidlech“ a souhlasila s tím, že bude donekonečna drancována „kvetoucí zahradou“.

Co tedy nakonec zbylo z „Evropy“, když ve skutečnosti vládne NATO – vlastně Washington?

„Evropa“ podle neúnavné propagandy znamená obranu „našich hodnot“ – jako je mír, demokracie a prosperita. Vtip je v tom, že nevolené elity si vynutily implicitní ztotožnění této imaginární, prakticky posvátné „Evropy“ s Evropskou unií. A tak EU získala mýtickou identitu.

V reálném životě samozřejmě EU – stejně jako skutečná, politicky organizovaná „Evropa“ – funguje jako toxický nástroj rozdělení evropských národů.

Místo míru investovala do totální zuřivé války proti Rusku. EU je pravděpodobně demokraticky nejnezodpovědnější institucí na planetě: stačí strávit den v Bruselu a vše pochopíte. A místo prosperity EU institucionalizovala úspory.

Pohodlně se usadte a užijte si závod na dno Velkého kaňonu. Jedinou otázkou je, kdo se tam dostane dřív: EU, NATO, nebo obojí.

Trials and Tribulations of the Collective West vyšel 1.2.2023 na thesaker.is. Překlad Zvědavec.

Převzato [Zvedavec.org](https://zvedavec.org)

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: